Augsburg, um 1476

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8447
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

lapidem viuũ ab hoĩib; q̃dem
reprobatum. a deo aũt electu;
et honorificatũ: et ipi tanq̃m
lapides uiui sup edificamini
m domos spirituales hostias
acceptabiles deo p ihũm xp̃m.
ipter qd̃ continet scriptura.
Ecce ponã m syon lapidẽ summũ
angulare electum pretiosũ.
et omis qui credidẽrit ĩ
eum nõ confundetur. Vobis
igitur honor credentib; nõ cre
dentib; aũt lapis quẽ reprba
uerunt edificantes. hic factus
ẽ in caput anguli. et lapis of
fensionis et petra scandali. hi
qui offendunt ĩ uerbo nec credũt
in quo et positi sũt. Vos autẽ
genus electũ. regale sacerdo
cium gens sancta populus acquisi
cionis: ut uirtutes eius an
nũcietis quia de tenebris uos
uocauit ĩ admirabile lumen
suũ. Qui aliq̃n nõ populus.
nũc aũt populus dei. Qui nõ mi
sericordiam cõsecuti. nũc aũt
uiam consecuti. p ihũm xp̃m
dñm nr̃m. Alla. V. Hec dies q̃
fecit dñs exultemus et letem̃ in ea.
Alla. V. Laudate pueri dñm lau
date nomẽ dñi. V. Sit nomen dñi
bẽdictũ ex hoc nũc et usq; in scl̃m.

Vndi renouacio Sequẽ.

Vnoua pari gaudia resurgẽ
ti uno cõresurgunt omia clemẽta
serenũt et auctorus senescũt quãta
sunt solemnia. Ignis uolat mobi
lis et aer uolubilis fluit aq̃ labilis
tra manet stabilis alta petunt leuia
centrũ tenet gũia renouantur omia.
Quando fit serenus et mare tran
quillus spirat aura leuis uallis
uiũ floruit rerum resecũt arida recale
scunt frigida q̃ uer intepuit. Ce
lum mortis soluit mũdi princeps tol
litur et eius destruit ĩ nobis impe
rium cũ tenere uoluit ĩ quo michil
habuit ius amisit, p̃ruũ. Quam
p̃bet facilem cherubim ũsatilem ut
deus, p̃mserat ãmouendo gladiũ.
Vita morte supat homo iam re
cupat qd̃ prius amiserat paradi
si gaudium. Secũ Johanẽ.
Mallo t. Vna sabbati maria mag
dalena uenit mane cum adhuc
tenebre essent ad monumẽtũ:
et uidit lapidem sublatum a
monumẽto. Cucurrit ergo et
uenit ad symonẽ petrum. et
ad aliũ discipulũ quẽ ama
bat ihũs: et dicit eis. Tulerũt
dñm meũ de monumẽto. et ne
scio ubi posuerunt eũ. Exiit
ergo petrus. et ille alius disci
pulus: et ueniebãt ad monumẽ
tum. Currebant autẽ duo
simul: et ille alius discipul
p̃cucurrit cicius petro. et uenit
primus ad monumẽtũ. Et
cũ se inclinasset. uidit lithra
mina posita. non tũ introiuit.
Venit ergo symon petrus se
quens eũ: et introiuit ĩ mo
numentũ. et uidit linthiam
na posita et sudariũ qd̃ fuit
sup caput eius. nõ cũm lin
thiaminib; positũ. sed sepa
tim uolutũ in unũ locũ.